

Skrivelse. Underhaanden har Kommissionen bragt i Erfaring, at Akkordloven ikke har sat en Stopper for de private Underhaandsakkorder, der nok tværtimod i Kristiania ere tiltagne, og som en formodet Aarsag til, at Loven ikke gerne bliver benyttet, nævnes bl. a., at en Skyldner i det længste vil søge at undgaa den Offentlighed, en Akkordforhandling medfører, og derfor først prøver sig frem med en Underhaandsakkord.

Akkordforhandlingen har for de i Aaret 1900 behandlede Boer været fra 4 indtil 20 Uger, og i Gennemsnit 11 Uger, hvilket synes at være et særdeles langt Tidsrum, ikke netop i Forhold til det Arbejde, der kan have været at udføre, da et større Bos Opgørelse, som jo maa gaa forud for Akkordafstemningen, ret vel kan tage lang Tid, men langt, naar man betænker, at Kreditorerne i denne Mellemtid ere ude af Stand til at foretage eksekutive Skridt mod deres Debitor uden paa den anden Side at have nogen Sikkerhed for, at Akkordforhandlingen virkelig fører til noget, samt under Hensyn til, at Tilsynet med Debitor føres af Mænd, paa hvis Valg Kreditorerne ingen Indflydelse have.

Under Indtrykket af disse Betænkeligheder bestemte Kommissionen sig i det første af den Række Møder, som Kommissionen holdt fra den 26. til den 30. Januar d. A., til at tage under Overvejelse en af Formanden, Etatsraad, Overretssagfører *Ludv. Simonsen*, fremsat Plan til en Akkordlov efter et simplere System end den norske; og efter at Planen og dens nærmere Gennemførelse havde været Genstand for Drøftelse i de paafølgende Møder, blev det overdraget et Udvalg paa Grundlag heraf at udarbejde et foreløbigt Lovudkast. Dette Udkast blev i Kommissionens paafølgende Møder i April og Juni Maaned 1903, med nogle Ændringer og Tilføjelser, vedtaget i den Form, hvori Udkastet nu foreligger.

Efter den i Udkastet fulgte Plan skal den offentlige Akkordforhandling begynde paa et langt senere Tidspunkt i Forhold til det enkelte Bo, end Tilfældet er efter den norske Lov. Den norske Lov har i Princippet, men, som det synes, forgæves søgt at gøre Underhaandsakkorder overflødige, idet den aabner Debitor Adgang til, saa snart han finder det nødvendigt at søge Akkord, da at henvende sig til Skifteretten med Andragende om offentlig Akkordforhandling, hvorved han, hvis Andragendet tages til Følge, opnaar den foran beskrevne Beskyttelse mod sine Kreditors

Retsforfølgning. Men det Gode, som det unægteligt er for en rolig Akkordforhandling, at Kreditorernes Retsforfølgning er udelukket, har Loven købt ved Indførelsen af en offentlig Behandling, der baade ved sin Langvarighed, sine Retsvirkninger for Kreditorerne og for Debitor samt ved sit Apparat minder for meget om Konkurs, uagtet Behandlingens Øjemed ganske vist er helt forskelligt derfra.

Den Plan, som ligger til Grund for Kommissionens Udkast, sigter ikke paa at udrydde al Akkordering underhaanden. Planen tager sit Udgangspunkt fra den Kendsgerning, at Underhaandsakkordering i et betydeligt Omfang finder Sted med Resultat, og Hensigten er, at den eventuelle Lov skulde, naar en privat Forhandling om Akkord er kommen til et vist, langt fremskredet Stadium, i Fald den af Debitor paakaldes, træde hjælpende til og kunne benyttes til at bringe hans Akkordforsøg over den Vanskelighed, som under de nuværende Forhold, hvor en privat Akkord kun sker, dersom alle Kreditorer udtrykkelig samtykke, jævnlig rejser sig i den Form, at en enkelt eller nogle faa af Kreditorerne ikke ere at faa i Tale og ved deres blotte Passivitet hindre Akkord. Fremdeles skal den nye Lov sætte Kreditorerne i Stand til at faa skaffet klart Lys over alle de til Akkorden henhørende Spørgsmaal. Ganske vist kan naturligvis ingen Kreditor direkte ved Henvendelse til Retten forlange offentlig Akkordforhandling om sin Debtors Akkordforslag; men han vil have det i sin Magt, ved Trusel om Retsforfølgning, at tvinge sin akkorderende Debitor til at søge offentlig Akkordforhandling, og Kreditor vil da saavel ved den Undersøgelse af Boet, som i den Anledning skal ske, som navnlig ogsaa under den Afhøring, som Skifteretten af egen Drift eller paa Forlangende skal foretage saa vel af Skyldneren som af Kreditorerne (jfr. Udkastets § 8), hvilken Afhøring er tænkt at skulle foregaa under Vidneansvar, kunne skaffe sig nærmere Indsigt i Boets Forhold og Betyggelse mod, at nogen Begunstigelse af enkelte Kreditorer ham uafvidende finder Sted i Anledning af Akkorden.

Efter den her omtalte Plan vil den Debitor, som søger Akkord, først være henvist til, ligesom nu, at forhandle underhaanden med sine Kreditorer; Loven kan først paa et senere Stadium paakaldes. Debitor vil altsaa gøre det samme, som for Tiden sker, naar Debitorer søge Akkord; han vil udsende et Cirkulære til sine Kre-